

Of Anam Of

– Ahmet Yüksel · 29 Ocak 2012

Kar havası var yine dışarıda Üşüyecek yine, yorgun hayallerim,
Siyah beyaz resimler dolaşırken gözlerimde
Onu arayacak yine gözlerim
Ve ayrılığının acısını yaşayacağım içimde
Bir kez daha hasret duyarken.
Of, of anam of!
Onu düşünüp üzüleceğim yine ben onun hasretinden.
Pencerede camlar buğulanacak yeniden
Gözlerimden yaşlar dökülecek belki
Ve onun
Hayalleri gelecek,birer, birer gözlerimin önüne
Anılarımız, canlanacak yine Hatıra,hatıra yüreğimde Of, of anam of!
Yaşlar dökülürken gözlerimden usul ,usul.
Hayallerden, belki resimler çizeceğim
Gecenin ayazında buğulanmış pencere camlarına
Ve bir kısmını elimle silerek
Tıpkı eskiden olduğu gibi dışarıya bakacağım
Sisli sokaklara aralığından.
Of, of anam of!
Neler çektim onun ayrılığından Yüğreğim yanacak yine.
Belki kar duracak ayaz çıkacak
Ve ben solgun ışıklar altındaki yerlere bakacağım Yeniden. Üşüyenleri göreceğim titreyenleri göreceğim
Titreyenleri göreceğim /küçücük aralıktan
Yakası kalkık paltoluları göreceğim sokakta
Üşüyerek giden.
Of, of anam of!
Tıpkı o günlerde olduğu gibi ben
Onun hasretiyle bir kez daha ağlayacağım Belki de.

Yıldızlar kayacak belki
Gökyüzünün ayaz aydınlığında
Ve ben onu hatırlayacağım, defalarca ağlayacağım
Belki hıçkıra, hıçkıra belki sessizce.
Of, of anam of!
Ben yine onun hasretinden yanacağım

Anladım ki ben bu gece.

29 Ocak 2012-01-29